

DUNAKILITI KRÓNIKA ●●●●

RENDAHAGYÓ TANÉVZÁ-
RÁS/BALLAGÁS 5

EMBERMESÉK 8
*Zsigmond Andrásné
Nusi néni*

TRIANON 100 11
*A dunakiliti emlékműsor
forgatókönyve*

Wass Albert: Üzenet haza

*"Üzenem az otthoni hegyeknek:
a csillagok járása változó,
és törvényei vannak a szeleknek,
esőnek, hónak, fellegeknek,
és nincsen ború, örökkévaló.
A víz szalad, a kő marad,
a kő marad..."*

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

KEDVES DUNAKILITI ÉS TEJFALUSZIGETI LAKOSOK!

Rendkívül nehéz és sokszor emberpróbáló feladatokkal, helyzetekkel teli időszak van mögöttünk, de szerencsésen átvészelve mindent, most már a jövőépítésről is beszélhetünk Önöknek.

A veszélyhelyzet véget ért

Bár a világjárvány még nem szűnt meg, de a veszélyhelyzet véget ért. Az élet lassan visszatér régi kerékvágásába, de nem lesz ugyanolyan, mint a járvány előtt. Próbáljunk meg az elmúlt három hónapból a pozitív, jó dolgokat magukkal vinni, szokásként átvenni a továbbiakban!

Újra ülésezhet a képviselő-testület

2020. március 11-e óta nem ülésezhetett a képviselő-testület, most erre is mód nyílik. Sok feladat áll előttünk, újra kell terveznünk mindent. Át kell gondolnunk a vállalt beruházásokat, és számolnunk kell a rászorulóknak megsegítésével. Szerencsére az évet komoly tartalékkal kezdtük, így reményeink szerint sikerülhet e nehéz helyzetben túljutnunk.

Emlékeztünk a trianoni béke 100. évfordulójára

Az Egyházközséggel közösen szerveztünk megemlékezést a templomban Trianon 100. évfordulóján Mayer Gizella vezetésével és jeles dunakiliti és dunaszigeti szereplők közreműködésével. 16.30-kor zúgtak a harangok, akárcsak 100 éve a békediktátum aláírásának napján. Hálásan köszönjük a szervezésben és a templomdíszítésben élenjáró Mayer Gizella és Bieber Miklósné munkáját, a közreműködők felémelő élményt adó közreműködé-

sét: Dunakilitiről Bieber Miklós és Bieber Miklósné, Horváth András, Horváth-Farkas Péter, Kranner Bettina, Szakály Sándor és Dunaszigetről Takács István, Kálmán Dominika, Tóth András és Tóth Márton, Ocskay Máté.

Kapcsolatfelvétel történt Somorja-Tejfaluvall

Június 4-én délelőtt járt Dunakilitin és Tejfaluszigeten a szlovákiai Tejfalu küldöttsége, akikkel közösen állapotunk meg arról – épp a trianoni évforduló kapcsán –, hogy kapcsolatot építünk a korábban összetartozó, de ma már nem önálló településrészek, Tejfalu és Tejfalusziget között.

Köszöntöttük a jubiláló plébánosunkat

50 éve, 1970-ben szentelték pappá Dunakiliti, Tejfalusziget, Rajka és Feketeerdő plébánosát, Somfai Árpád atyát. Ez alkalomból a hálaadó

szentmisére 2020. június 21-én került sor, és ezen a napon a tiszteletére adott ebéden köszöntöttük az egyházi és világi előjárókkal a plébános urat. Jó egészséget kívánunk neki hivatása további sikeres és eredményes betöltéséhez.

Szépen halad a Kiserdei Bölcsőde építése

Úgy tűnik, tartható a határidő, és augusztusra elkészül Kiserdei Bölcsődénk. Az ünnepség október 25-én püspöki szentmisével és áldással, és dr. Nagy István agrárminiszter úr, az országgyűlési képviselőnk és a Batthyány család tagjainak részvételével zajlik majd. Az igényeket felmérve a tényleges indulás 2021 januárjától lesz.

Felújítások a Kiserdei Óvodában

A Magyar Falu Program keretében közel 20 millió Ft-os pályázati forrásból valósult meg a homlokzat- és a födémzsigetelés május-jú-

nibusban, a fűtés korszerűsítés pedig augusztusra várható.

Egyeztettünk a Közúttal: a sebességkorlátozás betartását kéri

Áprilisban indult Mosonmagyaróvár és Feketeerdő között az munka, amely sokak véleményét felszínre hozta, és az elvégzett munkát bírálta. A lakossági jelzések nyomán egyeztetést kezdeményeztünk a Magyar Közút Nonprofit Zrt. megyei és országos vezetőivel. Az út jó karba helyezése azóta befejeződött. A lakosságtól viszont még további türelmet kérnek a szakemberek, és a sebességkorlátozás betartását.

Megújul a járda és - reményeink szerint- az út is a Kossuth Lajos utca bevezető szakaszán

2020 augusztusában kerül sor a járda felújítására, mely részben a 15 millió Ft-os BM pályázatból, részben saját forrásból valósul meg. A fakivágás tavasszal már megtörtént, a bokrok eltávolítása közvetlenül a munkaterület átadása előtt várható. A járdafelújítás során egy kerékpáros sáv kialakítására is sor kerül, így biztonságosan tudunk majd közlekedni immár a Szabó-keresztől egészen az iskoláig. Mindent megteszünk Kecskeméti Attilával, a Magyar Közút Nonprofit Zrt. megyei igazgatójával azért is, hogy sikerüljön forrást teremteni az útfelújításhoz is ezen az 560 méteres szakaszon.

Kerékpárút készülhet az árvízvé-

delmi töltésen

2020. május 16-án érkezett a tájékoztató arról, hogy Révész Máriusz kormánybiztos úr és az Innovációs és a Technológiai Minisztérium ja-

vaslatára az EuroVelo 6 kerékpárútnak új nyomvonalat jelöltek ki, méghozzá az árvízvédelmi töltést. 2020. június 4-én Dunakiliti adott otthont annak a tanácskozásnak, melynek keretében a térség polgármestereinek bemutatták a terveket. A munkák várható kivitelezéséről még nincsenek pontos információink.

Tovább szépül Dunakiliti

Sárköziné Sreiner Mónika alpolgármester asszony és Haszonits Judit Kft-ügyvezető irányításával további közterek újultak meg Dunakilitin a Községüzemeltető Kft. munkatársai és lelkes önkéntesek munkájával. Öröm végigmenni a

falun, és gyönyörködni a látványban.

Országfásítási program

Az Agrárminisztérium által meghirdetett pályázaton lehetőségünk nyílik 30 darab facsemete beszerzésére, melyet a Hóvirág és Tulipán utca közelében tervezett leendő játszótéren és ligetben fogunk elültetni. Egyben köszönetet mondunk Varga Bálintnak és Horváth-Farkas Péternek, akik saját költségükből körtefákkal díszítették a falu beköszönő keresztjeit.

Augusztus 20-át dr. Nagy István agrárminiszter úrral ünnepeljük

Bár a falunapot és sok-sok programot el kell hagynunk idén, de aug. 20-án már ünnepelhetünk. Az ünnepi szónok dr. Nagy István agrárminiszter úr lesz. Ősszel pedig szervezünk egy falunappótló Szent Mihály-ünnepet valószínűleg 2020. október 3-án Tejfaluszigeten. A Közösségi Házban is lassan újra indulhat minden.

Segítsük egymást továbbra is!

Köszönöm mindenkinek a segítségét, a közreműködését, áldozatos munkáját a veszélyhelyzet idején. Továbbra is azt kérem, hogy fogjuk össze, figyeljünk egymásra ezután is! Jó egészséget kívánok minden dunakiliti és tejfaluszigeti lakosnak.

*Kovács Andor Tamásné
Dunakiliti polgármestere*

A KUTAK FENNMARADÁSI ENGEDÉLYÉRŐL

A kutak olyan sajátos vízi létesítmények, amelyek az emberi szem elől rejtve nyerik ki a vizet a felszín alól. Becslések szerint a kutak 80-90%-át építik a szükséges engedélyek és nyilvántartásba vétel nélkül.

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény értelmében a kutak megépítéséhez, átalakításához, üzemeltetéséhez és megszüntetéséhez vízjogi engedély (létesítés/építés és üzemeltetés/használatbavétel) szükséges. A jogszerűtlenül, vagy engedély nélkül létesült kutakra vízjogi fennmaradási engedélyt kell kérni.

2020. május 28-án megjelent a Magyar Közlönyben az a módosítás, amely szerint az Országgyűlés döntése értelmében 2023. december 31-ig mentesül a vízgazdálkodási bírság megfizetése alól az, aki ezen időpontig kérelmezi a fennmaradási engedélyt a 2020. évi XXXI. törvény hatálybalépését megelőzően engedély nélkül, vagy az engedélytől eltérően létesített kútra.

A vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló 72/1996. (V.22.) Korm. rendelet értelmében a jegyző engedélye szükséges olyan kút létesítéséhez, üzemeltetéséhez, fennmaradásához és megszüntetéséhez, amely a következő feltételeket együttesen teljesíti:

- Nem érinthet a kút területe helyi vízbázisvédelmi védőterületet. (A védőterületekről a katasztrófavédelmi igazgatóságok, illetve az ivóvízbázisra vonatkozóan a helyi vízművek rendelkeznek információval.)
- A kút csak talajvizet és/vagy parti szűrésű vízkészletet hasz-

nálhat.

- A kútból maximálisan 500m³/év mennyiséget lehet kitermelni.
- Csak ott létesíthető, ahol az ingatlanon épület van, vagy az épület létesítésére engedélyt adtak/egyszerű bejelentés történt a hatóság felé. A vízkivétel háztartási igények, vagy házi ivóvízigény kielégítése érdekében történik. (Háztartási igény/házi ivóvízigény a magánszemély részéről merül fel, a saját háztartásában jelentkező igény. Jellemzően ilyen az ingatlanhoz tartozó kiskert, gyep locsolása, a nem gazdasági célból tartott állatok itatása...)
- A kút nem gazdasági vízkivétel céljából létesül. (Gazdasági, ha a vízkivétel célja gazdasági érdekből történik, például üzemi állattartás, mezőgazdasági öntözés, ipari tevékenység.)

Minden egyéb esetben (a fenti együttes feltételeknek meg nem felelő) a kút üzemeltetési és fennmaradási engedélyezési eljárása a katasztrófavédelmi igazgatóság hatáskörébe tartozik.

A jegyző hatáskörébe tartozó fennmaradási engedélyezési eljáráshoz szükséges dokumentáció tartalmáról a 41/2017. (XII.29.) BM rendelet 2. melléklete rendelkezik. A kérelemhez formanyomtatványt rendszeresítettünk, melyet az önkormányzati hivatalban beszerezhetnek az érdekeltek, vagy letölthetnek az önkormányzat honlapjáról.

Fontos, hogy a beadott dokumentáción a tulajdonoson kívül jogszabályban meghatározott szakember

nyilatkozata is szükséges arról, hogy a közölt adatok a valóságnak megfelelnek, a kút úgy került kialakításra, hogy abba a felszínről szennyeződés vagy csapadékvíz nem kerülhet.

*dr. Odonics Aliz
jegyző*

*Elbúcsúzott Zsigmond Gáborné
Kati a Takaréktól*

ISKOLA

RENDAHGYÓ TANÉV – RENDAHGYÓ TANÉVZÁRÁSSAL

A Dr. Batthyány-Strattmann László Általános Iskolában a 2019/2020. tanévet gondos tervezés és előkészítés után kezdtük meg 2019. szept. 1-jén 139 fő tanulóval, 11 fő pedagógussal, 1 fő iskolatitkárral, két fő technikai személyzettel és 4 fő óraadóval. A tanév első félévében egy tanítóval és egy portás/takarítóval nőtt az alkalmazotti létszámunk.

Az éves munkatervünknek megfelelően kezdték, és végezték a tanulók és a pedagógusok a nevelő-oktató munkát. A feladatokat a tanítás, tanulás, iskolán kívüli tevékenység minden területén sikeresen megvalósítottuk. A tervezett programokat maradéktalanul teljesítették pedagógusaink és diákjaink. A tanulás mellett diákjaink nagyon sok kiemelkedő rendezvényen, tanulmányi és sportversenyen szerepeltek. A legnagyobb rendezvényeink dióhéjban: október 6. megemlékezés (5. osztály), október 23. - nemzeti ünnep (8. osztály), egészségnevelési projekt-hét, Batthyány-évforduló, Mikulás

klubdelután, Adventi gyertyagyújtás, iskolai és faluszintű Fenyőünnep, 8. osztályosok pályaválasztása, szülői értekezletek, 6. osztály erdei iskola, Farsangi bál, Lázár Ervin Programok és az utolsó nagy esemény, az 1848/1849-es forradalom és szabadságharc megemlékezése a 6. osztályosok előadásában, amit már a koronavírus-járvány miatt online tartottunk meg!

És március 16-tól a koronavírus-fertőzés (Covid-19) miatt a köznevelési intézményekben új munkarend - a tantermen kívüli, digitális munkarend - bevezetésére került sor a gyerekek, a pedagógusok, az alkalmazottak és minden érintett személy védelme érdekében. Intézményünk a fenntartó Győri Tankerület útmutatásait és állásfoglalásait követve és betartva kezdte el az új munkarendnek megfelelően a nevelő-oktató munkáját.

Tájékoztattuk a pedagógusokat, a szülőket és a tanulókat az új munkarendről, felmértük a tanuláshoz

szükséges technikai eszközökkel való ellátottságot, ahol kérték, ott biztosítottunk laptopokat, így minden tanuló, család be tudott kapcsolódni a távoktatásba. Felmértük a családok körében a szükséges gyermekfelügyeleti kérélmeket is. A kezdeti nehézségeket leküzdve napról napra mindenki eredményesebben végezte a munkáját, tanulók, tanítók, tanárok egyaránt. A tanulók hozzászórtak, beletanultak a digitális oktatásba,

ennek megfelelően alakították ki napirendjüket, hiszen tovább folyt az oktatás, csak megváltozott környezetben. A pedagógusok megtanulták az új módszerek használatát, időt és fáradságot félretéve reggeltől késő estig készültek minden nap a tananyagok átadására, a feladatok ellenőrzésére, az értékelésre. Nagyon nehéz feladat hárult a szülőkre, akik fáradságot, energiát nem kímélve segítették gyermekeik tanulását és a pedagógusok munkáját, a saját munkájuk, a háztartás vezetése mellett is. Nagyon szépen köszönjük áldozatkész munkájukat, megértésüket és segítségüket!

A tanév vége is rendhagyó, hiszen az iskolák működése, az évvégi események a koronavírus-járvány miatt is megváltoztak! A Fenntartó útmutatásait figyelembe véve szűk körben tartjuk meg a nyolcadikosok ballagását. A ballagási ünnepségen csak az intézményvezető, az intézményvezető-helyettes, a polgármester, az alsós osztályfőnök képviseli a pedagógusokat,

alkalmazottakat. A ballagó nyolcadikosok az osztályfőnökkel képviselik az iskola tanulóit. Tanulónként két felnőtt vehet részt az ünnepségen, ők képviselik a hozzártatókat, vendégeket.

A ballagó nyolcadikosok:

Csapó Marcell Dávid, Feke Noémi, Horváth Gellért Endre, Horváth Klára, Kanka Benedek, Kuttor Jázmin Virág, Nagy Dániel, Nagy Eszter, Nagy Máté, Preszeller Tamás, Purger Evelin, Rigó Balázs Gyula, Rigó Dominik, Trájer Bence, Veszeli Viola Zsuzsanna, Zsigmond Erik.

Osztályfőnök: Szeitzné Sztás Mária

Nyolcéves kitűnő tanulmányi eredményéért és példamutató szorgalmáért két tanulónak Batthyány-emlékplakettet adományoztunk:

Purger Evelin 8. osztályos tanuló és Rigó Dominik 8. osztályos tanuló.

Gratulálunk a két tanulónak nyolc éven át nyújtott tanulmányi eredményéért, szorgalmáért és példa-

mutató magatartásukért, közösségi munkájukért!

A ballagási ünnepség is rendhagyó volt, mivel egy rövid igazgatói búcsúztató, egy rövid 8. osztályos búcsúbeszéd, egy vers, a bizonyítványok és jutalmak átadása után lufi felengedéssel zárult a ballagási ünnepség. Az ünnepség alatt az egészségügyi ajánlásokat betartottuk! A tanévzáró ünnepély ebben a tanévben elmaradt, a bizonyítványok és az évvégi jutalmak az augusztusi tanévnyitó ünnepség keretében kerülnek kiosztásra.

A tanulók nyári ügyeleti és napközis táborig felmérése megtörtént, ennek megfelelően látjuk el felügyeletüket.

Összességében elmondhatom, hogy a nevelés-oktatásban résztvevők együttműködésével, segítségével, iránymutatásaival sikeres tanévet hagyunk magunk mögött! Köszönjük mindenki munkáját!

Réder Tamás

intézményvezető

Dunakiliti, 2020. június 17.

A DIGITÁLIS OKTATÁS EGY ÉRETTSÉGIZŐ SZEMÉVEL

ONLINE „BESZÉLGETÉS” LŐRINCZI MARTINNAL

Lőrinczi Martint (18), a Hild József Építőipari Szakgimnázium 2020-ban érettségiző tanulóját faggattam a digitális oktatásról, az érettségiről, és ennek fizikai-lelki velejárójáról.

S. A.: Mennyire hirtelen lett digitális az oktatás? Keringett szóbeszéd?

L. M.: Nagyon megmaradt bennem az egész nap, amikor bejelentést megtették, március 13-a volt, péntek. Az iskolában már több

tanárunk is sugallta, hogy hétfőn már nem biztos, hogy találkozunk. Olyan híreket is kaptunk, hogy lehet, vége a tanévnek, de akkor meg kellene ismételnünk az évet. Az osztályunkban is egész nap erről beszélünk. Én március 13-án még kollégista voltam, de azon a napon valahonnan jött egy megérzés, mintha tudtam volna, hétfőn már nem jöhetek kollégiumba és ki kell költöznöm. Hazahoztam minden

felszerelésem. Óriási szerencsém volt, mert este megtörtént a bejelentés.

S. A.: Milyen előérzeted volt ezzel kapcsolatban? Az osztálytársaid hogyan reagáltak?

L. M.: Tudatlanság és kétségbeesés, ami azonnal feltört bennem és társaimban. Nem tudtuk elképzelni, milyen lesz a digitális oktatás, milyen módon lesznek óráink, hogyan lesznek számonkérések?

Milliónyi kérdés volt bennünk, amelyekre nem kaptunk választ, mert tanáraink sem tudtak semmit. Félelem pedig azért volt bennünk, mert tudtuk, hogy idősebb tanáraink nincsenek otthon az informatika világában, mi pedig érettségi előtt álltunk.

S. A.: *Mennyi idő kellett, míg belezórázódott mindenki a digitális oktatásba? Ennek milyen fázisai voltak?*

L. M.: Hét tanítási hetet töltöttünk digitális oktatással mi, érettségizők. Az első héten nagyon nagy volt a csönd, a második héttől kezdve jelentek meg a tantárgyak. Voltak tanárok, akik gyorsan elkezdtek, voltak, akik csak a 4-5. héten vették fel velünk a kapcsolatot. Talán a 6. hét volt, amikor már zökkenőmentesen tudtuk, hogy melyik tanárunk mikor fog jelentkezni.

S. A.: *Tanárok, diákok hogyan vették az akadályokat, melyeket ez a fajta oktatás okozott?*

L. M.: Ismertük tanárainkat, a fiatalabbak gyorsan belezórázódtak a digitális oktatásba, az idősebb tanárainknál tudtuk, hogy most nem csak mi fogunk tanulni, meg kell tanulják a gépeket, és az online tantermet használni. Diákszemmel nézve nagyon rossz volt. Elveszett a leadott anyag mellé a személyes instrukció, nagyon más úgy megkapni egy anyagot, hogy csak le van írva. Hiányzott a személyes magyarázat, szerencsére már az ismétlés szakaszában voltunk, így sok újat nem kellett önmagunktól megérteni.

S. A.: *Hogyan értékelnéd az elmúlt 1-2 hónapot (oktatásilag, baráti kapcsolatok szempontjából)?*

L. M.: Az oktatás nehéz volt. Nekem az jutott eszembe az egészről, amit 4 évig hallottunk, hogy magunknak tanulunk, most pedig

eljött az, hogy tényleg magunknak kellett tanulni. El kellett dönteni azt, hogy tanulunk és sikeres érettségink lesz, vagy fordítva. Megnőtt a saját felelősségünk. Szomorúsággal töltött el, hogy megszűnt a diákélet. Nagyon jó osztályközösségünk volt. Sajnos elveszett a digitális világban a sok nevetés és a közös dolgok. Mindig is aktív osztály voltunk, így jött az az ötlet is, hogy csináljunk kisfilmet a ballagásunkra, és megmutassuk, hogy mi ebben a helyzetben is egyek maradtunk. A ballagást megelőző este online szerenádöt tartottunk. 7 hét után az osztály és az osztályfőnök újra hallották egymás hangját, és látták egymást „élőben”.

S. A.: *Van esetleg valami különösen vicces, szomorú stb. történeted ezzel az időszakkal kapcsolatban?*

L. M.: A legviccesebb sztori talán az utolsó héten született, amikor az online matekóra nem mindenkinek sikerült felkelni... A legboldogabb momentum pedig a kis közös videónk születése. A legszomorúbb helyzet pedig a ballagás hiánya volt, lezáratlannak érezzük a középiskolás éveinket.

S. A.: *Hogyan zajlott a virtuális ballagás?*

L. M.: A virtuális ballagást az én ötletem alapján hoztuk létre. Április utolsó hetében kértem mindenkit, hogy készítsen magáról anyagot, majd közösen zenét választottunk hozzá. Eredetire sikerült, nem sokan csináltak ilyet. Az igazgató „ünnepi” videója kissé komor hangvételű volt, nem éreztük magunkénak. Az igazi ünnepség nagyon hiányzott, fura így lezárni az egészet, hiszen a szalagavató óta erre vártunk.

S. A.: *Szerinted kihatással lesz az emberi kapcsolatokra, hogy nem volt ballagás, vidámballagás, és*

egyáltalán az, hogy nem tudtatok elköszönni egymástól?

L. M.: Hát igen, nincs meg az az érzés, hogy vége a középiskolának. Biztosan elszakadunk egymástól, de szerintem, akik eddig jóban voltak, később is jóban lesznek.

S. A.: *Hogyan zajlott az érettségi?*

L. M.: Minden osztálynak megvolt a külön gyülekező helye, a tanáraink figyeltek arra, hogy ne legyünk túl közel egymáshoz. Kötelező volt a maszk, belépve pedig a kézfertőtlenítés. A vizsgateremben levehettük a maszkot. A kisebb termekben 6-an írtunk dolgozatot, a nagyobb termekben pedig 10-en. Az érettségi elég simán zajlott.

S. A.: *Mit gondolsz, a későbbiekben hatással lesz a további tanulmányaidra, hogy digitálisan készültél fel az érettségire, szerinted ebből a helyzetből származik hátrányod?*

L. M.: Azt az eredményt kaptam az érettségimtől, amit vártam. Szerintem az iskolai felkészülés során is ezt értem volna el. Ennek ellenére az gondolom, jobb lett volna, ha hagyományosan átélhetjük az egészet. Remélem, nem lesz kihatással a további terveinkre nézve, és a közeljövőben (leginkább szeptembertől) visszaáll a világ rendje.

Suri Andrea

EMBERMESÉK

ZSIGMOND ANDRÁSNÉ, NUSI NÉNI

Még mindig nem kell keresgélni, hogy kiről is írhatnék. Mindenkinek egyedi és érdekes az életútja, köszönöm azoknak, akik szívesen osztják meg általam az olvasókkal.

Igyekszem az idősebb korosztályt felkeresni. Meg is ígértem életében Varga Imrének – akiről, remélem tudja mindenki, hogy szívét-lelkét adta azért -, hogy a mai nemzedék minél több tárgyi és szellemi értéket ismerjen az elődjekről. Jó ez a cím, hogy „embermesék”, de lehetne alcíme is, hogy - mit üzen a múlt. Minden cikkben van üzenet, van megfontolandó iránymutatás.

Nusi néni életében is. Miért lenne kivétel...

Nusi néni ma is nagyon szép. Anynyira, amennyire csak lehet egy 87 éves, de sokkal kevesebbnek kinéző valaki. Fodrász unokák gondoskodnak a hajáról, többiek az arcáról, kezéről, csinos ruháiról, szóval egy igazán fess, fiatalos néni.

Nem hiszem, hogy elfogult lennék, bár lehetnék is az. Kertünk végében levő házak egyikében nevelődött fel, nővéremet sokat dajkálta, és azt tudom, hogy lánykaként, Édesanyám egyik kedvence volt... a Nuccsó. Ahogy szólította életében Wittmann Annát.

Nem volt a falunkban Wittmann család, de volt Csanádi nevű, több is. Most arról a családról szól a történet, ahol volt a Lujzi bácsi, és Jozefin néni, akik a maguk négy gyermeke mellé öt Wittmann csemetét felneveltek. Hogy is volt ez? Volt némi emlékképem, hogy Nusi nénit a Csanádiék nevelték fel.

"-1933-ban születtem. Engem kétévesen, húgomat 9 hónaposan bicikli csomagtartójában hoztak Kilitibe – mesél a kezdetekről Nusi néni. – Édes testvéreim közül hárommal már nem találkoztam, ők akkor tízes éveikben jártak, és elkerültek innen. Valahol már dolgozta őket. Arról sem tudok, hogy a jogi útja, miként volt az ideköltözésünknek, de biztosan valamiféle gyerekvédelem létezett akkor is, és nevelőszülőkhöz közvetíthettek ki bennünket. A gondviselés vett minket szárnya alá. Jozefin mama egy igazi jó anya volt. Nem volt téma, hogy nem vagyunk a többiekkel édestestvérek, de tudtunk róla természetesen. Teljes családtagként éltünk, a rokonságnak mi is éppúgy tagjai voltunk, mint a többiek. Ártatlan gyerekcsúfolódáskor ragasztották rám, a Nuccsó becenevet, mint ahogy akkoriban minden gyereknek volt „csúfneve”. Soha, sehol sem éreztem hátrányát, hogy nem Csanádiék az édesszüleim. Mindannyian szerettük egymást a testvérekkel. Anna a legnagyobb ment először férjhez, de otthon volt még, Lujzi, Géza, és

Sanyi. A fiúk vigyáztak ránk. Nagy játékok is zajlottak Kisfaluban, ahol akkoriban sok gyerek volt.

Nagyon szerettem a mamát. Mondhatni, anyás voltam. Szerettek volna nevükre venni, de valamiért ez nem sikerült. A szülőanyám soha nem igényelt engem, de tőlem sem kapta meg a szeretetet, amikor éppenséggel tehettem volna. Nem a hiánya fáj soha, hanem az, hogy „ilyen anyám van, aki elhagyott”. A Mama viszont kárpótolt érte. A Mama nagybetűs Mama volt. Gyors és ügyes, semmit nem erőltetett ránk, akkor sem, amikor nagyobbacska lettünk. Nem tanított, hogy ezt így vagy úgy csináld... természetes volt, hogy ellestük mozdulatait, igyekeztünk magunktól a segítségére lenni. Szerettem kicsiket dajkálni. Például nálatok is Ilikét, de máshova is bementem, ahol kisbaba volt, hisz Kisfaluban bárkihez „csak úgy” bejártunk. Mama nem vette csavargásnak, azt mondta, csak előnyödre lesz, ha megtanulod, mire unokát hozol a házhoz.

Babuskának hívtuk a kis húgomat, egyébként Margitka volt az igazi neve. Gyakori betegségei nagy aggodalommal jártak. Mint akkoriban sok gyereknek, neki is

volt jódhányból adódó strómája. Meg is operálták. Azt hittük, meggyógyult. Jól tanult, 14 évesen Sopronba került, óvónőnek készült, amit Mama szívből támogatott. Aztán egy téli napon jött a hír, hogy minden átmenet nélkül meghalt szegény. Azt mondták, hogy befelé nőtt a strómája, és elnyomta a szívét. Nagy havazásban mentünk gyalog az állomásra, bátyám, Lujzi, és barátnőm, Muth Erzsi kísért el az útra. Csurgott a könnyünk, ráfagyott az arcunkra. Nem lehetett elhinni, hogy nincs többet a Babuska. Mama belebetegedett, míg élt, nem heverte ki... Mama sajnos nem volt hosszú életű. Mindössze 61 évesen halt meg. Egy reggelre örökre elaludt. Nagyon megszenvedtem, de persze nemcsak én, az egész család.

Két évre rá, húszévesen mentem férjhez Zsigmond Andráshoz, akit Endiként szólított mindenki. Odaköltözött hozzánk. Két év múlva mentünk a Zsigmond-házhoz. Nehéz volt megszoknom, illetve nem is tudtam megszokni. Más élet, más felfogás... Így amint tudtunk, az öreg, hátsó, egyszerű házba költöztünk be boldogan a mi kis családukkal. Majd lassan építkezésbe fogtunk. Abban a Szilvás sori házban élünk ma is. Férjemmel nagyon szép éveket éltünk, mindenben mellettem állt. Öt gyermekünk született: Endi, Gyuri, Pali, Zsike és Kriszti. Mostanra 13 un-

kának és 10 dédunokának örülhetnénk együtt. Ilyen férjet kívánnék mindenkinek, amilyen jó ember volt. Amint a jók, akik korán elmennek, ő is, mindössze 63 éves volt.

Óriási veszteségünkről, nagyon nagy bánatunkról is szólok, mikor elmondom, hogy Krisztikénk 9 éve végleg elment. Egy vizsgálatra ment a kórházba, amikor hazajött azt mondta, „Mama sokáig kell élned, mert 8 hetem van az életből”... és annyi volt... Nyolc keserves hét. Nem dolgoztam fel. Hogy is tudnám. 42 évet élt a legkisebb gyermekem... Két kislányával, az unkáimmal, és Kriszti férjével élünk a családi házban. De jövés-menés van, mert jók a gyermekeim, és a közelemben vannak. Mindenki mindenkit felkarol, ha a szükség úgy hozza, de anélkül is mindenben számíthatunk egymásra.

Közben legidősebb igazi nővérem, Vilma és férje hallattak magukról, talán Zsike volt 5 éves, amikor megkerestek. Többszöri telefonban történő meghívás után Németországban egy hónapot töltöttem náluk. Először nehezen tudtunk felmelegedni egymással, aztán ez lassanként, de jelentősen oldódott. Egyik bátyám is ott élt, egy házban laktak nővéremmel. Amikor férjem meghalt, gyakrabban elmen-

tem hozzájuk. Tartottuk a kapcsolatot. Vilma még él, egy otthonban van, néha beszélünk is telefonon.

Idősebbik igazi bátyámmal, Laci-val soha nem találkoztunk.

Első otlétem alatt lepett meg Vilma, hogy szülőanyánk is a közelben, egy város idősotthonában van, szeretne találkozni velem. Meglepetésként ért. Elmentünk, de a lelkemben nem mozdult meg semmi iránta. Nem tudtunk beszélgetni. Úgy éreztem, nincs miről. Mi értelme lett volna megkérdezni a „miért”-ről? Boldog gyerekkort adtak nekem a Csanádi mamaék. Egy idős nénit láttam ott, és még inkább fáj, hogy nincs a Mama... mert nekem ő volt az, aki befogadott, aki aggódott értem, aki felnevelt, akit Édesanyámként szerettem. Nem mentünk el hozzá többet. Fogyatosunk mi, testvérek is, illetve már csaknem elfogytunk minden. Szívemben van valamennyi.

Természetes, és jó az a reklámban mostanában gyakran hallható megállapítás, hogy „családban élni könnyebb”. Mert így igaz. Csak vigyázzunk is rá. Tegyük érte, és soha ne adjuk fel. Tudni kell, hogy a családért minden javítható. Nekem jó családot adott a Jóisten. Erre a helyre irányított, ahol megkaptam az alapot ahhoz, hogy ha nehézségekkel is, de jól bánjak vele."

Magyar Ágnes

KÖZÖSSÉGI HÁZ HÍREI

FELÉBRESZTETTÜK AZ ALVÓ DUNAKILITIT

Májusfadíszítés

Nem kell részletesen elmagyaráznom, hogy miért merült mély álomba kedves kis falunk az idei tavaszon. A máskor olyan nyüzsgő életet élő lakosság otthonaiba húzódva várakozott. A Községi Ház zárva, a vendéglátók zárva, a boltba meg csak bizonyos időben lehetett menni.

Ekkor jött az ötlet, hogy fújjunk ébresztőt. A régi szép májusfa-állítási szokást kicsit megváltoztatva biztassuk a családokat, hogy díszítsenek fákat, bokrokat közös örömeinkre. A felhívás nagy tetszést aratott, és hús csodaszép alkotás született elseje reggelére. Gyerekek és szülők, nagykák és unokák, sőt szomszédok álltak össze virágdíszeket és szalagokat kötözni. Helyi vállalkozók is csinosították az üzemek bejáratát. Tejfalusziget kis közössége is csatlakozott.

Bár eredetileg versenynek hirdettük meg, végül nem tudtunk választani a szebbnél szebb alkotások

közül. Minden családnak, csapatnak 20-20 egynyári virágpalántát ajánlott fel az Önkormányzat ajándékol. A virágok azóta az utcáinkat díszítik.

Helyismereti kvíz

Mi is láttuk, hogy mennyire népszerűek a közösségi oldalakon a kvizek, ezért született meg a helyismereti játék ötlete. Kolléganőnk, Suri Andrea nagy örömmel állította össze a háromfordulós kérdéssort. A három forduló három ne-

hezségi szintet takart. A kérdések falunk történelméhez, nevezeteseihez kapcsolódtak. A megválaszoláshoz szükséges információkat községünk honlapján kis olvasgató után meg lehetett találni.

Összesen 166-an töltötték ki teljes mértékben a kvizeket. Az elsőre 31, a másodikra 16, a harmadikra 14 hibátlan válasz érkezett.

Szeretettel gratulálunk annak a 4 megfejtőnek, akik mindhárom tesztet kifogástalanul megoldották!

Íme a névsor: Bieber Tamás, Szokolai Bettina, Németh Andrásné, Ruzsovits Renáta. A helyes megoldásokat csokival jutalmaztuk.

Jó volt olvasni a kommenteket, jó volt látni, hogy olyanok is kitöltötték a kvízt, akik már nem a falu lakói, de figyelemmel kísérik az eseményeket. Éreztük, hogy fontos összetartó erő a szülőfalu történelmének, kincseinek ismerete.

Edelmayer Miklósné Andrea

PITYÓ BÁCSI KERTJE ÉS MŰHELYE

Takács István, Pityó bácsiról köz tudott, hogy bár 2019 novembe-

reben betöltötte 90. életévét, még napi 10-12 órát dolgozik. Mindene a kert és a műhely. A napokban büszkén mutatta meg konyhakertjét, mely ragyog a tisztságtól. Bár még csak május közepe volt, ő már borsót szedett. Érdeklődésemre, hogy mikor ültette a borsóját, szerényen csak így felelt: "Hát amikor kell!" A kerti növényekből nemcsak ők fogyasztanak Joli névvel, hanem bőven jut belőle két

lányuknak, sőt az unokáknak, dédunokáknak is.

A műhelyben még mindig különféle megrendelésekkel foglalkozik. Tudjuk jól, több mint 70 éve dolgozik iparosként. Dunakiliti most készül könyvébe (Mesterségek, mesteremberek Dunakilitin) természetesen ő is bekerül.

Irigyeljük őt, és további jó egészséget kívánunk neki.

K. E.

TRIANON 100 - A DUNAKILITI EMLÉKMŰSOR FORGATÓKÖNYVE

Trianon 100. évfordulója alkalmából rendezett emlékműsor. Elhangzott a dunakiliti templomban 2020. június 4-én 16.30-kor.

100 évvel ezelőtt ebben a tragikus órában a Kárpát-medence összes haranga egyszerre kondult, amit az akkor élők döbbenet hallgattak. Mindenki tudta, mit jelent a harangzúgás! A Trianon-palotában egy tollvonással megszüntették a Szent Korona országát, szétdarabolták az 1000 éves soknemzetiségű Magyarországot.

Vers: Kölcsey Ferenc Himnusz.

Előadta Szakály Sándor

1920-ban, a legvéresebb háború után Trianonban a szerencsés győztesek ítéletet hirdettek. Összeomlás, forradalmak és a román megszállás után a kilátásba helyezett wilsoni béke helyett darabokra tépték az 1000 éves Magyarországot, azzal az indokkal, hogy Magyarország bűnös a világháború kitörésében, holott gróf Tisza István akkori miniszterelnökünk volt az egyetlen, aki még a háború előestéjén is minden erejével

igyekezett megakadályozni kitörését.

A másik indok, az ország területén élő nemzetiségek „felszabadítása” volt, azt állítva, hogy a trianoni határok igazságosabb nemzetiségi viszonyokat foglalkoztatnak teremteni. Ez sem igazolódt be! Földrajzi szempontból a Kárpát-medence egy egységes egész! Született ország! Nem szabadott volna megbontani.

És mégis minden környező állam részt vett az osztozkodásban. Ennek köszönhető, hogy Magyarország a világ egyetlen országa, amely körös-körül önmagával határos (Sütő András). A határokat úgy szabták meg, hogy az országnak sehol se legyen megvédhető természetes határa.

Irgalmatlanok voltak a győztesek, és rettenetesek a feltételek. Magyarország szenvedte a leg súlyosabb területi, lakossági és gazdasági megcsonkítást. Ez a szegény ország, amely egykor a civilizációt és a kereszténységet megmentette, olyan bánásmódban részesült, amelyre nem találni magyarázatot. Magyarország testén osztozkodó utódállamoknak még csak hadi sikerük alapján sem volt jogcímük a zsákmányra.

Hiába elleneztük a háborút, mégis mi szenvedtük el a legnagyobb veszteséget. Elvesztettük területünk 72 %-át, a lakosság 64 %-át, vagyis 21 millió lakos-

ból 13 millió 400 ezer embert. Maradt 7,5 millió.

Az elszakított lakosságot magasabb kultúrából alacsonyabbba taszították, és több millió tiszta magyar ajkú került egy tömbben a csonka országon kívül. Mindez a lakosság megkerdezése nélkül történt, mivel népszavazásról esetünkben szó sem lehetett, pedig Apponyi Albert gróf vezetése alatt a Párizsba küldött magyar békedelégáció az első pillanattól kezdve követelte, hogy népszavazás döntsön az elszakításra ítélt sorsa fölött. Ha így történt volna, a lakosság óriási többsége döntött volna az 1000 éves Magyarországhoz tartozás mellett. Franciaország és Németország lakossága szavazhatott!

A cél világos: az elszakított magyarságnak néhány évtized alatt való tökéletes kiirtása. Ez 100 év alatt sem sikerült, mert az összes legyőzött ország között a magyarságban él a leghatalmasabb nemzeti érzés.

Vers: Szép Ernő Imádság. Előadta: Kranner Bettina

Ha visszamegyünk a történelemben, a IX. század végén Ázsiából a Vereckei-szoroson át beérkező magyarság nem talált számottevő szervezett népcsoportra. A kalandozások korának megszűnése után első szent királyunk, István államférfiúi bölcsességgel pogány népét áttérítette a keresztény

vallásra, és ezzel a magyarság örökre szakított a kelettel, és a nyugati civilizációhoz csatlakozott. Szent István kiépítette a központi hatalmat, a pápa kezéből elfogadta a koronát, megalkotta államát. Az idegeneket befogadta, főként azokat, akik hasznos ipart űztek, mert épülésünket szolgálták. Sokan még különböző kiváltságokban is részesültek. Mi pedig segítettük saját kultúránk kibontakozását. A XII. században Közép-Európa legjobban szervezett birodalma voltunk, erős gazdasággal. 1222-ben megszületik az Aranybulla, Európa legrégebbi alkotmánya.

Magyarország 1000 éven keresztül volt az európai háborúk országútja. A megüresedett területekre a tatár- és törökdúlás elől menekülve mindig újabb emberhullámok érkeztek, akiket befogadtunk. Így települtek be szerbek, horvát, román, rutén, német, vend, olasz, francia népek, később kunok, palócok, jászok az évszázadok során. Ezek a nemzetiségek nem voltak elnyomva, megtarthatták identitásukat, bizonyos szempontból önállóságot is élvezhettek. Az ország sosem volt a népek börtöne, sokkal inkább a nemzetiségek bölcsője. Ezen felül országunk a nyugati műveltség védőbástya volt. Kezdve a ta-

tártól a törökig, Európa nekünk köszönheti, hogy míg Magyarországból rom és pusztaság lett, a nyugati országok nyugodtan építhették tovább kultúrájukat. Európa nem volt hálás Magyarországnak. Mindannyian tudjuk, hogy a keresztény világban déli 12 órakor megszólaló harangszó azért szól, hogy kongatásukkal mindenkit figyelmeztessen arra a hálára, amellyel az egész keresztény világ tartozik Magyarországnak. A római pápa amikor hírért kapta, hogy Hunyadi János 1456-ban Nándorfehérvár alatt kivívott nagy győzelemmel megmentette a menthetetlennek hitt Európát a török áradattól, elrendelte a déli harangszót.

*Vers: Szentmihályi Szabó Péter
Adósunk Európa. Előadta
Bieber Miklósné*

Trianon gazdasági következményei is jelentkeztek.

A régi Magyarország nem csak a világ legtökéletesebb földrajzi alkotása, hanem nagyszerű gazdasági egység is volt. A Kárpátok karéjába zárva, dél felől hatalmas folyamokkal természetes határt alkotva, legtökéletesebb védelemmel bírt. A trianoni szerződés stratégiai határaitól is megfosztotta az országot. Ráadásul le is fegyverezték, és képtelenné tették a védekezésre. Elveszítettük Fiumét, egyetlen tengeri kikötőnket az összes tengeri és folyami hajónkkal, tengerhajózási vállalatokkal együtt. Az ország összes arany-, ezüst- és sóbányáját. A szénbányák 80 %-át, erdeink 90 %-át. Vasútvonalakat és ehhez tartozó szerelvényeket. A felsorolás

nem részletes és nem teljes, a valóság ennél is fájdalmasabb. Mindezek után is talpra tudtunk állni, köszönhetően vitéz Nagybányai Horthy Miklós gazdaságpolitikájának, és annak a hitnek, mely mindig élt, és biztatást adott. A trianoni békeszerződéshez csatolt kisebbségi záradékban, a szerződést aláíró felek kötelezettséget vállalnak a területükön élő valamennyi nemzetiség emberi jogainak maradéktalan biztosítására. Ez a határozat sem akkor, sem azóta nem érvényesült. Sőt, az elcsatolt területen élőket lakhelyeik elhagyására kényszerítették. Ez valójában a népek önrendelkezési jogának kézzelfogható megtagadása. Csehszlovákiából, a Felvidékről 120 ezer magyart telepítettek ki, ingó és ingatlan vagyonukat hátrahagyva, a kollektív bűnösség jegyében (Benes dekrétum), mely még most is érvényben van. Az Unió ezzel nem foglalkozik. Erdélyből, mely a török hódoltság idején a három részre szakadt országban, mint kis Magyarország őrizte a kultúrát és szellemiséget, 200 ezren menekültek, főként állami alkalmazottak, tisztviselők, főispánok, tanárok, postások, vasutasok, mert nem voltak hajlandók esküt tenni az új államra.

Akinek a csonka Magyarországon nem sikerült lakáshoz jutnia, közel 45 ezren, vagonlakók lettek. Budapest Nyugati pályaudvar külső vágányain 400 vagon állt, azonkívül Ferencváros, az Óbudai Hajógyár környékén szintén vagonokban sányldódtak évekig a kitelepültek. A deszka-

falból és bádogtetőből álló vagonokban élők nyáron a hőség-től, télen a hidegtől szenvedtek. 1927-ben számolták fel a vagonlakásokat. Felsorolni is sok lenne, mi történt az elszakított területen maradt magyarokkal. Emlékezhetnénk a romániai falu- és templomrombolásokra, a magyar iskolák, egyetemek felszámolására, vagy a megmaradtak hallgatói létszámának csökkentésére, a nemzeti szimbólumok használatának tilalmára, vagy használata esetén kirótt súlyos büntetésekre, vagy napjaink eseményeire, az Úzvölgyi magyar katonatemető meggyalázására, az erőszakos románosításra, ahol színma-

gyar városainkban alig hallani magyar szót. A legújabb ukrainai igazságtalan nyelvtörvényre, mely az Unió elvárásaival is ütközik, mégsem foglalkoznak vele komolyan. Célja a nyelvvesztés, az asszimilációs törekvések megvalósítása. Mégis sokan vállalták minden nehézség ellenére a szülőföldön maradást.

Vers: Reményik Sándor Eredj, ha tudsz! Előadta Kranner Bettina

Vers: Juhász Gyula Trianon Előadta CD-ről Csurka László színművész

Katinthy Frigyes Levél kisfiamnak - Trianon Emléknapjára című írását előadta: Bieber Mik-

lós

Gróf Apponyi Albert, mikor a magyar delegáció vezetőjeként tudomásul vette Magyarország halálos ítéletét, a következőképpen nyilatkozott:

„Önök most megásták Magyarország sírját, de Magyarország ott lesz a temetésén mindazon országoknak, amelyek most itt megásták a sírját.”

Összeállította:

TRIANONI MEGEMLÉKEZÉS, AMELY ELHANGZOTT LEÁNYFALUN 2020. JÚNIUS 4-ÉN

Kedves Barátaim!

A Nemzeti Összetartozás Évében talán ez a legmegfelelőbb megszólítás.

Sokan tudják, hogy már tizedik hónapja dolgozom azon a körülbelül 30 órás Trianonról szóló anyagon, amelynek sorozatba rendezett előadását a járvány márciusban szakította félbe, és amelyet – amint arra lehetőség adódik – folytatunk. Emellett a Polgármester úr és a Faluház felkérésére az interneten megismerhető filmhez egy rövidebb összefoglalót készítettem, illetve a Kossuth Rádió "Határok nélkül" című műsorában minden

második szombaton egy-egy elkövetkező előadás pár perces ismertetőjét mondom el. Mert Trianon megismertetéséért mindent el kell követnünk. S hogy miért? Most itt csak erről hallgassanak meg néhány rövid szót.

Ennyit előzetesen.

Ne lepődjenek meg, ha erről a napról ünnepként szólok.

Valószínűleg tudják, hogy a szomszédos Románia, Trianon legnagyobb haszonélvezője, ahol igazság szerint még ma is minden tizedik ember magyar származású, június 4-ét nemzeti ünnepé nyilvánította.

Ezen, s az ezt kísérő egyéb magyarellenes jelenségeken felháborodhatunk, de ezzel semmire sem megyünk, s ezek nem jelentenek újdonságot.

Ha abból indulunk ki, amit a győztes román miniszterelnök, I.C.C Brătianu 1920. július el-

sején mondott a román nemzetgyűlés ratifikációs ülésén, a továbbiakban már semmi sem lephet meg minket. Ez a mondat így szólt: „Nem nyughatunk addig, míg a magyar népet gazdaságilag és katonailag teljesen tönkre nem tesszük, mert mindaddig, míg Magyarorszában az életképességnek szikrája is van, mi magunkat biztonságban nem érezhetjük.”

Mi lehet erre a megfelelő magyar válasz?

Mindössze az, ami történt. Az, hogy egy ország- és nemzetgyilkossági kísérletet sikerült megghiúsítanunk, s ezek szerint a szomszéd ma sem lehet nyugodt.

Akkor pedig számunkra is ünneppé válhat ez a nap.

No, nem azért, hogy őket nyugtalanítsuk, hanem mert **MEGMARADTUNK!**

Lássatok csodát!

Pedig a kést még alighogy kihúztuk hátunkból, újabb döfések értek.

Az, hogy ilyen történhetett, csak egyet bizonyíthat.

Valamiért életre ítéltettünk.

És ez a tudat kell, erőt adjon akkor, amikor a trianoninál is veszedelmesebb és jól kendőzött

kísérlet folyik felszámolásunkra.

Emeli a tétet az, hogy ma ezt belülről mesterségesen megosztva éljük meg, és hogy a hatalom, amely irányítja, a 100 év előtti-nél is hatalmasabb.

S mégis:

Ünnepeljük és higgyünk!

Az ünnepi videófelvételen és aztán az előadásorozatban bővebben hallhatnak erről, mert Trianon megismerése ennél sokkal többet érdemel. Ezért várom bizakodva az érdeklődőket, amint folytathatjuk a sort.

Ha valaki tudja miért fontos, én tudhatom, hiszen e százból, 40 évet, mint kisebbségi sorsot elszenvető, 42 évet meg többségiként éltem meg, és sorra tapasztalhattam, hogy ez a 42 is Trianonig vezethető vissza.

Trianon az alfa és az ómega. Minden onnan indult, s minden összefügg vele, ha hisszük, ha nem, ha észrevesszük, ha nem, ha figyelmeztetve bemutatjuk tanulságait, ha dühösen tagadjuk és felejtetni akarjuk.

Trianon egy olyan fekete lyuk, amely több ezer éves történelmünket nyelte el, és amelyből elindult a folytatás.

Most, amikor a világ a föderalisták és a szuverenisták táborára oszolva küzd egymással, amikor már eltűnt a bal és a jobb, s csak szóban létezik, el kell döntenie minden magyarnak, hogy akar-e magyar maradni? Akar-e egy Közép-Európában megszokott, keresztény-konzervatív és ugyanakkor nemzeti liberalizmust is jelentő társadalom kiegyensúlyozott világában élni?

Mindenkinek joga van dönteni! De mindenki vállán ott van a felelősség is.

Mert felelősek vagyunk évezredek véráldozatot hozó őseinknek, s ha valaki ezekre az alapjainkba önzetlenül pazarolt csontokra csak legyint, akkor elég, ha a jövőre gondol.

Nagy csapda az, amelyet Trianon állított, és egyben első lépése volt a még ennél is nagyobb-nak, a most előttünk állónak.

Egy kapaszkodónk lehet. S ez a nemzettudat és része, a hit, gerince pedig az áldozatvállalás képessége és az egészséges, bölcs veszélyérzet.

Ez a nemzettudat távolról sem jelent mai értelmű és annyiszor elitét nacionalizmust. Éppen ellenkezőleg, benne van a másokért érzett felelősség is. Tehát értük is van. Akkor is, ha őket ez nem érdekli.

Trianon a történelmünk során legdrágább megfizetett, de leghatalmasabb tapasztalat.

Meghatározza jövőnket.

A jövőbe pedig nem gyászolva, hanem ünnepeve kell elindulnunk.

Eltelt 100 esztendő, és itt vagyunk. Lássatok, ti büszke gyilkosok, lássatok, ti remélt barátok és szövetségesek.

Élünk, kezünk kinyújtva a közös megmaradás szövetségét remélve.

Trianont nem feledjük, de a bosszút igen.

Mert csak közös lehet a végső nagy megmenekülés.

Köszönöm, hogy meghallgattak!

(szerkesztett változat)
Dr. Szász István Tas

Gratulálunk Kálmán Dani szép matematikai teljesítményéhez!

IMPRESSZUM DUNAKILITI KRÓNIKA

KIADJA:

Dunakiliti Község Önkormányzata

FELELŐS KIADÓ:

Kovács Andor Tamásné polgármester

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Edelmayer Miklósné

E-MAIL:

konyvtar@dunakiliti.hu

TÖRDELŐ SZERKESZTŐ:

Edelmayer Enikő

NYOMDAI MUNKÁK: Monocopy Nyomda,

Mosonmagyaróvár

ISSN: 2415-9220.

SZÉPKORÚAK KÖSZÖNTÉSE

Kik is a 90 éven felüliek Dunakilitin? Íme a névsor: Kálmán Alajosné, Makai Gáborné, Varga Ágostonné, Cséfalvay Ferencné, Fazekas Julianna, Varga Béláné, Bátor László, Takács István, Rigler József, és Szabó Sándorné.

Mit kívánhat az ember a szépkorúaknak? Tartsa meg őket a Jóisten ilyen derűsnek és erősnek még sokáig. Erre minden esélyük megvan, hiszen jó egészségnek örvendenek mindannyian.

Isten éltesse őket sokáig!

Kálmán Alajosné, Mariska néni 94. születésnapját ünnepelte 2020. június 15-én. A jeles nap alkalmából mint Dunakiliti legidősebb lakóját, ajándékkal köszöntötte Kovács Andor Tamásné polgármester asszony.

Szabó Sándornét, a legifjabb szépkorút a család kérésére most csak a Krónika hasábjain köszöntjük, de reméljük, hamarosan személyesen is megtehetjük ezt a járványveszély elmúltával.

Rigler Józsi bácsit, József Attila utcai otthonában 90. születésnap-

ján 2020. április 9-én kereste fel és köszöntötte az önkormányzat nevében Sárköziné Sreiner Mónika alpolgármester asszony és dr. Odonics Aliz jegyző.

A háza úgy épült, hogy Jóska bácsi maga vetette hozzá a téglát. Járt napszámba dolgozni, állatokat tartott itthon, és 37 évet dolgozott a mosonmagyaróvári FLEXUM-nál, útépítő volt. Négyyszer volt kiváló dolgozó, egyszer még Moszkvába is eljutott jutalomból, és onnan varrógépet hozott ajándékba a feleségének.

Hat éve él egyedül, a fiai naponta látogatják. 7 unokája és 4 dédunokája van, a legkisebb épp az ő születésnapja előtt 2 nappal született. A vírus idején az egyedüllét még nehezebb, hiszen előtte azért az elektromos járművével bejárta a falut, sőt amikor még csak botra volt szüksége, a templomba is eljárt.

Ma is követi a híreket, érdeklődik a sport, most nagyon hiányoznak neki a sportközvetítések. Józsi bácsi jó egészségnek örvend. A szomszédokkal is jó kapcsolatot tart. Azt nagyon sajnálja, hogy kortársai már sajnos nemigen élnek.

AKIKET A GÓLYA HOZOTT...

Aurélia Maleta anyukája Balikó Judit, apukája Kristijan Maleta. Szüleit megvárakoztatva 2020. május 29-én hatalmas boldogságot hozott életükbe. Egyelőre alvás és evés tölti ki a kislány napjait, de ígérete szerint ezen változtatni fog.

Szakály Adriána és Bazsó Balázs kislánya, Bazsó Beniel 2020. június 8-án született. Csendes nyugodt kislánya. A napja nagy részét alvással tölti. Ha ébren van, nagy kíváncsisággal fedezi fel a világot.

Földes Ádám 2020. május 25-én született Földes-Szalai Dorina és

Földes Viktor első gyermekeként. Nagyon nyugodt baba. Szeret hosszan fürdőzni és nagyokat aludni a friss levegőn.

Káldi Zente 2020. június 8-án született Káldi-Bertalan Renáta és Káldi Ádám első gyermekeként. Zente igazi kis cukiság, szeret sokat nézelődni és sokat aludni.

Nagy Lara, Strechajova Jarmila és Nagy Dávid második gyermeke 2020. június 5-én született. Jó kisbaba, nem sokat sír. Evés után jókat alszik, a tele pocak elálmosítja. Nővére, a 6 éves Rebeca sokat segít a baba körül.

Stark Luca 2020. május 9-én jött a világra. Édesanyja Stark (Balikó) Elvira, édesapja Stark Ernő. Mivel még csak egy hónapos, a napja nagy részét alvással tölti.

Megszületett Sárközi Dóra és Tóth Péter kislánya, Tóth Eliot 2020. május 12-én. A család szeretete és a teli pocakja teszi igazán boldoggá.

Kozári Alex Nobert 2020. május 2-án született. Anyukája Kotulán Evelin, apukája Kozári Norbert. Nagyon jó és nyugodt baba szülei nagy örömeire.

AKIKTŐL FÁJÓ SZÍVVEL BÚCSÚZUNK...

SZALAI ANTAL

HOFFER ISTVÁN

PRIKLER MIHÁLY

CSÉMY IMRE

HEINER DÁVID

KAISER ZOLTÁN ANDRÁS

KARSAI ISTVÁNNÉ

ERDŐS ORSOLYA

JANCSÓ JÓZSEF